

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД до
 Конституционния съд
 вх. № 12/р. 05/93
 Дата 08/03/1993 г. на Република България

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ
от

Манол Петров Тодоров –
София-1616, ул. "622-ра", №4

по
конституционно дело №5/1993 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИ,
 МОЛЯ при решаването на въпросите поставени по искането на господа народните представители и тези по определението Ви от 2.3.93 г.
 по настоящето дело да съобразите и следното:

ИСКАНЕТО Е ДОПУСТИМО И В ДВЕТЕ МУ ЧАСТИ.

1 – Тълкуването по чл.68, ал.2 от КРБ се явява необходимо с оглед на непълнотата на този текст по правото на заместване и на двете хипотези предвидени в специалният закон към който препраща последното изречение на тази алинея, а именно чл.96 от ЗИНПОСК.

Заместването при предсрочно прекратяване на пълномощията – чл.96, ал.1 е трайно и ПОСТОЯННО. То е ОСНОВНО и ПРИОРИТЕТНО пред заместването по чл.96, ал.2, което е само ВРЕМЕННО.

Обявеният за народен представител по ЗАМЕСТВАНЕ НА МИНИСТЪР – т.е. БРЕМЕНЕН ЗАМЕСТИК не губи правото и реда си да бъде обявен за народен представител на мястото на ПРЕДСРОЧНО ПРЕКРАТЕНИ пълномощия – т.е. за ПОСТОЯНЕН НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ.

Редът по утвърдената избирателна листа е ЗАДЪЛЖИТЕЛЕН ЗАКОНОВ РЕД ЗА ЗАМЕСТВАНЕ. Недопустимо е по-задният по избирателната листа – списък да ПРЕРЕДИ, да ПРЕСКОЧИ по-前线ите, както се получава при настоящия случай.

Тълкуването е необходимо и с оглед на отказа на ЦИК и ВС да поправят закононарушението.

2 – Допустимо е да се произнесете и по епюра за законността за обявения за избран с решение №332/92 г. на ЦИК народен представител КОНСТИТУЦИЯТА – чл.149, ал.1, т.7 НЕ СВЪРЗВА РАЗРЕШАВАНЕТО НА ТОЗИ СПОР С НИКАКЪВ СРОК.

Срокът по чл.94 от ЗИНПОСК се отнася за нередностите и

закононарушенията възникнали при провеждането и приключването на изборната кампания. Настоящия спор възниква далече след изтичането на този срок. При това въпроса се отнася не до редовността на избор, а до "обявяване" – до спазване на реда при заместване.

Безспорно е, че този спор ще се предяви пред Вас винаги след решение на ЦИК, както е в настоящия случай.

Ако ЦИК бе направила необходимото разграничение на двете хипотези по чл. 96 от ЗИНПОСК – трайното и ПРИОРИТЕТНО заместване по ал. 1 и ВРЕМЕННОТО заместване по ал. 2 и бе свързала това с реда за заместване по избирателната листа, то тя следваше да обяви за заместник на предсрочно освободения мандат пореден №11 по листата, а преден №13 следваше да обяви за заместник на №11.

3 – Компетенциите на ЦИК са регламентирани в чл. 34 от ЗИНПОСК, но тя е длъжна да се съобразява ВИНАГИ със закона и НОВОНАСТЪПЛЯЩИ ОБСТОЯТЕЛСТВА.

При смъртта на пореден №10 по листата, за негов заместник следваше да обяви пореден №11, а не пореден №13 както е направила.

При падане на правителството на Филип Димитров – респективно връщането на Ф. Димитров в парламента – ново обстоятелство, то неговият заместник пореден №11 не следва да излезе от НС, а там да остане пареден №13. ЦИК следваше да обяви пореден №11 постоянен.

ЦИК за случая на два пъти не се съобразява с новонастъпилите обстоятелства. Заместването става по силата на закона – ЦИК не решава, тя само обяива новонастъпилото законно положение.

4 – От РАЗПОРЕЖДАНЕ №102-01-3 на Председателя на Народното събрание е видно, че то е издадено на 6.1.1993 г.

С него със задна дата се обявяват за прекратени пълномощията на народните представители замествали министри в парламента.

Това разпореждане не ми е съобщено. След приключване на зимната ваканция на парламента /тази година до 15.1.93 г.– фактически до 18.1.93 г./ с научаването за това РАЗПОРЕЖДАНЕ по мое настояване Председателя на Народното събрание се обърна към ЦИК за да коригира грешката си с писмо изх. №102-01-7 от 18.1.93 г.– деня на научаване. Ако се приеме, че чл. 94 ст ЗИНПОСК – едномесечният срок следва да се спази, то този срок е спазен, защото молбата по която е образувано настоящето дело е постъпила при Вас – Конституционния съд под вх. №12 от 9.2.93 г. / Моля виж приложеното горе-писано РАЗПОРЕЖДАНЕ на Председателя на Народното събрание и писмо изх. №473/29.1.93 г. на ЦИК с което отговарят на писмо под №102-01-7 от 18.1.93 г. на Председателя на Народното събрание/.

Тези съображения излагам с оглед на искането по чл. 149, ал. 1, т. 7 от Конституцията – произнасяне по спора за законността на обявението за избран пореден №13 от ЦИК с решение №332/92 г.

5 – Повдигнатият въпрос и спор не е свързан само с парламентарната група на СДС. Той е законов и принципен.

Безспорно е, че с оглед поляризацията в парламента, колегите които са събрали подписите са прибегвали към парламентарната група на СДС,

но все пак поредни номера 14 и 39 са от друга парламентарна група.

ПРИЛОЖЕНИЯ:

1 – Разпореждане №102-01-3/6.1.93 г. на Председателя на Народното събрание.

2 – Писмо изх. №473/29.1.93 г. на ЦИК до Председателя на Народното събрание по спора за прекратяване на пълномощията на М. Тодоров – отговор на писмото на парламента №102-01-7/18.1.93 г.

3 – ПРЕПИС ИЗВЛЕЧЕНСЕ от Устава на НС от 10.12.92 г. да ВАКАНЦИЙСА на НС от 31.12.92 г. до 19.1.93 г.
С уважение:

